

December 2016

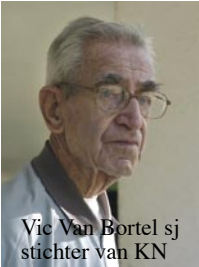
KISHOR

NAGAR

NAMKUM, RANCHI, INDIA

**Een zalig Kerstfeest en Gelukkig Nieuwjaar
Khush Janam Parab - Khush Naya Sal**

Vic Van Bortel sj
stichter van KN

**Wie wordt in Kishor
Nagar toegelaten?
Volgens welke selec-
tiecriteria?**

**Omdat er nogal wat
vragen over werden**

gesteld en iedereen natuurlijk graag weet naar wie onze steun en hulp gaat, werd ons door pater Francken en Walter Beck volgende uitleg verschaft wat betreft de criteria die bij de noodzakelijke, maar oh zo moeilijke selectie in april 2016 werden gehanteerd.

Van de 620 jongens in Kishor Nagar zijn bijna 25% weeskinderen en een goede 40% komt uit een 1-oudergezin. Toen in maart 2016 gedurende 3 dagen toelatingsformulieren ter beschikking werden gesteld, boden 910 voogden en/of ouders zich aan met hun kinderen! Omdat er maar plaats was voor 90 jongens, werden ze eerst door onze oudste inwonende jongens geholpen om de formulieren zo goed mogelijk in te vullen en ons zo te voorzien van allerhande nuttige informatie. Je moet daarbij beseffen dat de meeste voogden nauwelijks of niet kunnen lezen of schrijven. Aan de hand van deze nuttige gegevens werd van iedere kandidaat, door de directeur en zijn assistent, een kort interview afgenomen. Daarin werd gepeild naar de ernst van de opvoedkundige problematiek en gezinssituatie. De keuze die moest gemaakt worden is bijzonder moeilijk en vaak hartverscheurend, want al die kinderen komen zonder uitzondering uit erg moeilijke leefsituaties.

Er wordt echter slechts één lijn gevolgd: kinderen die het meest nood hebben aan hulp, krijgen absolute voorrang. Laat ons eens even enkele gevallen van naderbij bekijken:

Weeskinderen

* Een grootmoeder bood zich aan met haar kleinkind, 6 jaar oud, voor wie niemand kon zorgen en zichzelf kon nauwelijks overleven. Als het jongetje niet werd toegelaten, zou hij geen school kunnen volgen en wellicht moeten proberen te overleven met het hoeden van een paar geiten... voor wat eten.

* Een andere jongen werd aangebracht door zijn oom langs moeders zijde. De brave man wilde de jongen wel onder zijn hoede nemen en hem tijdens de schoolvakanties enkele dagen opnemen in zijn gezin, maar verder reikten zijn mogelijkheden niet vermits hij en zijn vrouw, met karige middelen, zelf al 3 schoolgaande kinderen moesten onderhouden.

Deze dorpskinderen hebben onze hulp nodig als ze een kans willen krijgen op een menswaardig bestaan.

* Nog een koppel bood zich aan met 2 jongetjes. Bij een toevallig familiebezoek in een ver afgelegen dorpje werd diezelfde dag een weduwe begraven. Zij liet 2 kinderen achter. Toen de grootmoeder wanhopig liet verstaan dat ze de 2 jongetjes aan een of andere handelaar zou moeten aanbieden om klusjes (kinderarbeid) te doen,

kreeg het bezoekende koppel zo'n medelijden dat ze hun hulp aanboden om naar een oplossing te zoeken (er

was in het dorp immers geen familie meer te vinden).

* Vergeet hierbij vooral niet dat zich alles afspeelt in India, dat daar in heel veel gezinnen de grootste armoede heerst en dat de hulp van de staat vaak afhankelijk is van de kaste (geregistreerde volksgroep) waartoe je behoort. Als de weeskinderen na klas 10 verder willen kunnen studeren moeten er 'kaste-certificaten' worden voorgelegd om te worden toegelaten. Als in Kishor Nagar kinderen worden toegelaten waarvoor geen familieleden (kaste) bekend zijn... dan vormt dat voor de verdere ontplooiing mogelijk een heel groot probleem.

Kinderen uit 1-oudergezinnen

* Een alleenstaande moeder vertelde ons dat ze na de dood van haar man de zorg had over een meisje van 10 en jongens van resp. 7 en 4 jaar oud. Omdat de vrouw voor hun onderhoud moest zorgen en ze geen familie had waarop ze kon terugvallen, moest het meisje thuis blijven

en liepen de jongetjes maar wat rond.

* In een ander geval was de man uit het dorp verdwenen en had zijn vrouw achtergelaten met eveneens kleine kinderen.

Hoe komt het dat er zoveel gevallen zijn van 1-oudergezinnen?

Om dat beter te kunnen begrijpen is er wat achtergrondinformatie nodig over de vele problemen in de dorpen van Jharkhand.

1. Drankproblemen:

het behoort tot de tradities van de stamvolkeren om zelf bier en likeur te brouwen/stoken voor alle mogelijke gelegenheden. Zij doen dat vaak zonder verstand en onhygiënisch. Velen gebruiken ervoor ook de rijst die de familie nodig heeft om zich te voeden. Er waren moeders die ons toevertrouwden: 'De vader van die jongen is een nietsnut: hij werkt niet, drinkt, eet en slaapt. Als de jongen thuis blijft, is er grote kans dat hij dat voorbeeld volgt... Heel wat vaders worden ziek en sterven aan drankzucht.

2. Er is ook het probleem van de jaarlijkse migratie. In veel dorpen zijn er te weinig velden en is de graanopbrengst nauwelijks voldoende om 3 à 4 maanden de familie te voeden. Daarom verdwijnen in december, na de rijstooft, heel veel mensen om elders te gaan werken, bijv. in de steenbakkerijen. Heel vaak betreft het man én vrouw die het dorp verlaten gedurende 6 à 7 maanden. Het kleinste kind wordt dan wel meegenomen door de moeder, maar de andere worden achtergelaten bij de grootouders die hen dan moeten

voeden met het geld dat opgestuurd wordt. De meeste van die kinderen gaan niet naar school en lopen te niksen in het dorp met alle gevaren van dien. Deze seizoensarbeiders worden vaak behandeld als een soort lijfeigenen en worden op alle mogelijke manieren afgezet voor de feitelijke slavenarbeid die ze verrichten.

3. Dan is er ook nog de aanwezigheid van Maoïstische kernen in de dorpen. In grote gebieden ontwrichten zij er de samenleving door de dorpsbewoners geld afhandig te maken. Aanvankelijk richtten deze opstandelingen zich tegen grootgrondbezitters (zemindars) en verdedigden zij de belangen van de mensen die slavenarbeid moesten verrichten. Zij eisten afkoopgeld van de handelaars en bezittende klasse, maar naar gelang hun aantal steeg, verloren zij hun oorspronkelijk doel uit ogen: de lijfeigenen uit de handen van de grootgrondbezitters bevrijden. Tegenwoordig zijn ze goed georganiseerd en ze beschikken over alle mogelijke wapens en explosieven. Heel wat van die groepen halen nu geld waar en van wie ze maar kunnen. Het ergste is dat zij kinderen inschakelen voor allerhande klusjes en via hen oefenen zij druk uit op de ouders. Voor heel wat ouders zit er niets anders op dan uit hun dorp weg te vluchten, want zij riskeren te worden vermoord als zij onder druk van de overheid meewerken met de politie die even hard optreedt.

4. Er is ook nog de traditie medeburgers te beschuldigen, zowel mannen als vrouwen, van hekserij of tovenarij. In sommige plaatsen komt dat nog geregeld voor. Regelmatig kan je in de krant lezen dat dorpelingen een vrouw of man hebben gemarteld en/of vermoord omdat hij/zij werd aangewezen

als oorzaak van ziekte of dood van een verwante. Meestal blijft het wel bij het betalen van een dwangsom of uitsluiting van de dorpsgemeenschap. Het geloof in 'boze geesten' zit nog diep geworteld in deze mensen. Natuurlijk is het superstitie, maar voor vaak afgelegen dorpsgemeenschappen is het realiteit. Aan de basis van deze praktijk ligt meestal naijver, hebzucht of wraak. In een stamgemeenschap is iedereen wel gelijk, maar als de ene het dan al wat beter doet dan een ander, wordt jaloezie een gevaarlijke drijfveer die soms leidt tot moord en landroof.

Twee jaar geleden brachten zusters 2 jongens van wie de ouders waren vermoord na beschuldiging van hekserij. Die jongens wonen nu in Kishor Nagar.

Hierboven de kinderen van 1 gezin. De moeder is geestesziek, de vader heeft geen job, de oudste dochter (17 jaar, 2de van links) heeft zelf al een baby. De oudste jongen werkt in een steengroeve.

Maken die jongens na hun verblijf in Kishor Nagar kans op een beter leven?

Wat kunnen we beter doen dan oud-leerlingen zelf aan het woord te laten? Ik (Guido Sweron) had tijdens mijn verblijf in de grote jongensfamilie de kans om een grote groep van alumni (jongens die vele jaren in Kishor Nagar hadden verbleven) te ontmoeten. Dat gebeurde tijdens de herdenking van het 5-jarige overlijden van stichter en bezieler pater Vic Van Bortel sj. (Over die viering zelf verder iets meer) Op onderstaande foto zie je vlnr :

Raphael Tigga: in KN van 1981 tot 1999, nu 'teacher' in the government primary school in Chigri (Mandar)

Mansidh Horo: 1989-1994, nu 'teacher'

Joachim Minj: 1984-1995, nu 'teacher'

Kailash Horo : 1975-1988, nu 'senior auditor' Ranchi (High Court)

Sushil Minj:

1997-2008, nu 'Jharkhand police officer'

Rajen Pradeep Xaxa: 1980-1984, nu 'railwaydriver (machinist)'

George Fulchand Minj:

1980-2000, nu 'teacher' in St-John's Highschool Ranchi

Amrit Kerketta: 1999-2013, nu 'Indian Armee' in Delhi (Patel Nagar)

Nittish Tirkey:

2004-2015, nu 'appr. Indian Railway'

Deepak Tirkey: 1987-1994, nu 'contractor' (aannemer)

Mohammed Imamuddin: 1978-1985, nu 'governmental service', Jharkhand Forest (bosbeheer)

Go rango Mahto:

1982-1994, nu 'Finance Officer Care', India

Vijay Kachhap: 1974-1981, nu BSF (Border Security Force, Deputy Commandant) in Jammu & Kashmir

Kishor Horo:

1979-1985, nu 'Border Security Force, Ranchi Airport'

Nazarius

Kandulna: 1969-2016, nu 'teacher' in Kishor Nagar

Pater Vic Van Bortel sj. stierf op 18 januari 2010. Jaarlijks wordt zijn overlijden herdacht.

Voor die gelegenheid komen dan heel wat jongens, die vele jaren lang er hun 'thuis' hadden, naar Kishor Nagar afgezakt. Telkens is het een erg emotioneel weerzien. De grote hal zit dan eivol met de jongens, de alumni, mensen uit de buurdorpen enz. De plechtige misviering en de gemeenschappelijke maaltijd worden met veel inzet voorbereid en het moment waarop allen zich rond het graf van de stichter van jongensstad KN scharen, is altijd erg aangrijpend.

Allerhande steun en realisaties

Hulp voor paters Francken en Beck

Pater Francken liet ons met blijdschap weten dat 2 zusters van de congregatie van Sint-Anne op 25 juni de staf zijn komen versterken. Zuster Jacinta is een lerares-op-rust en zuster Tarcila is een gekwalificeerde verpleegster. Hoewel niet meer zo erg jong, zijn het 2 krachten die in goede gezondheid verkeren en met hun toewijding en aanwezigheid, zeker voor de jongsten in KN, het verschil kunnen maken. Ze werden al meteen ingeschakeld om zorg te dragen voor de 30 jongens die in de ziekenboeg waren opgenomen wegens de plotse weersverslechtering.

Nog goed nieuws dankzij hulp van het (Vlaamse) thuisfront

Hulp van de **'Trappisten van Westmalle'** maakte het mogelijk de vochtige vloer van **het ziekenzaaltje** te vernieuwen en te betegelen.

Ook kwam er hulp van de **'Salvatorianen'**: daarmee worden de lagergelegen **waterput** en het **pomphuis** aangepakt. De nieuwe **varkensstal** is (bijna) af, maar de watertoevoer en de elektrische bedrading moeten nog worden voltooid. Na het

regenseizoen hopen we er de varkens te kunnen onderbrengen. Daar heeft Pol Vogelaere een stevige bijdrage aan geleverd.

'De Brug-Kalmthout' maakte het mogelijk de watervoorziening te herstellen en mestputten aan te leggen.

'Rotary Lanklaar' zorgde voor substantiële financiële hulp waarmee de keukens, zowel die van de jongens als die van de staf, konden worden vernieuwd. Nog een bijkomende schenking wordt aangewend om de werkplaats van de jongens aan te pakken en er zo de nodige beroepstrainingen te kunnen organiseren.

De trouwe sponsoring van **de gemeente Destelbergen** en de fysieke steun van **Pol Vogelaere**, al vele jaren lang, zijn van onschatbare waarde voor Kishor Nagar.

De Haspengouw Challenge II

De tweede 'Haspengouw Challenge' werd een voltreffer: vorige keer 16 deelnemers, dit jaar 105!

Ze kwamen van overal uit Vlaanderen. Er wandelden zelfs een Indiase zuster, Mathilde Dzungdung (uit Ranchi) en enkele minder-valide atleten van de atletiekclub 't Vosje uit Vilvoorde mee. Nadat de voltallige groep de 5km had afgelegd en de uitslag van de tombola bekend was, vertrokken 19 deelnemers voor de rest van de marathon: 37 resterende kms. De laatste kilometers wogen natuurlijk zwaar en bezorgden sommigen erg pijnlijke voeten. Om 20u00 was iedereen terug op de Veemarkt van Sint-Truiden, het vertrek-

punt. Een speciale vermelding verdient toch wel de jongste deelnemer die de volledige 42km aflegde, de 14-jarige Bogdan. Een voorlopige raming van het opgehaalde bedrag via sponsoring is 8000€. Nog even een dank-u-wel voor Christophe Gunst (Aprintex) die zorgde voor mooie, bedrukte T-shirts waarin alle deelnemers rondliepen.

De organisatie was in handen van **Kris Vandenreijt** en **Wim Beckers**, die daarvoor, in naam van de jongens van KISHOR NAGAR, een dikke proficiat en dank-u-wel verdienen.

Foto's vind je op facebook:

https://www.facebook.com/events/814665535333893/?active_tab=posts

of <https://postimg.org/gallery/3ghfimfrol>

Er komt ook hulp vanuit India zelf.

Om het nijpende watertekort voor de bevoeiing van de velden op te vangen heeft de overheid van **Jharkhand** het aanleggen van waterbekkens gestimuleerd. Kishor Nagar heeft, dankzij lokale steun, de middelen gekregen om 2 zulke vijvers uit te graven. De bestaande poelen werden daarvoor uitgediept. Hiernaast zie je er zo een.

'Rotary Ranchi' steunt KN op een erg actieve wijze: zo schonk de serviceclub een grote projector en een bijhorende 'e-learning kit'. Ook een waterfilter voor de keuken en eentje voor de ziekenzaal werden door hen gesponsord, samen met 320 paar slippers voor de jongens. Het domein van Kishor Nagar wordt momenteel verlicht met 20 straatlampen op zonne-energie. De aanschaf daarvan was mogelijk met de steun van **'The Jharkhand Renewable Energy Development Agency'**. Het deel dat door KN zelf moest worden bijgepast, werd betaald door 'Rahul Carbon Commercial (P) Ltd (in hun Social Responsibility programme). Meer dan 50 bomen werden aangeplant en daarvoor kwam de hulp van het **'Forest Department'**. En nog...: de aanleg van een basketbalveld werd voor rekening van het **'Central Reserved Police Force, afdeling Ranchi'**, genomen.

Uit een brief die pater Francken ons op 28 oktober jl. liet geworden, ont-houden wij vooral:

* dat de eindresultaten van de jongens uit klas 10, 'matriculation exams' geheten, erg goed waren. 11 van hen kunnen nu verder studeren aan het 'Industrial Training Institute' van Don Bosco (een cursus van 2 jaar), 4 van hen gaan verder aan het Polytechnisch Instituut Xavier (cursus van 3 jaar), 8 jongens doen er 2 jaar vervol-making bij en 2 anderen kunnen hun bachelor-diploma halen (3 jaar).

* Het KN-muziekkorps groeide aan tot 35 leden (met natuurlijk ook meer instrumenten). Die jongens volgden onlangs een training van 2 weken, samen met die van andere scholen, op het terrein van de Jharkhand Armed Police!!

* Na pech en vertraging omwille van hevige regens, werden 2 aannemers aangetrokken om snel werk te maken van de nieuwe varkensstallen (afwerking), het opknappen van de kamers voor gehandicapten en de reparatiewerken aan de koestallen.

Kijk eens op youtube:

<https://www.youtube.com/watch?v=Kz1XMx6VhPw>

<https://www.youtube.com/watch?v=g9Ie3mk1kTY>

www.kishornagar.be - www.kishornagar.com

Onze KN-werkgroep komt een paar keer per jaar samen in het jezuïetenhuis in Heverlee. Daar wordt dan verslag uitgebracht over de gang van zaken in onze dierbare jongensgemeenschap in India. Ook worden daar de nieuwe initiatieven gepland en wordt bekeken hoe wij in contact kunnen blijven met wie onze belangstelling en bezorgdheid delen.

*Tot dit jaar trok Wim Beckers de kar, maar nu heeft **Hanne Verborgh** het stuur overgenomen. (vlnr: Hanne en Wim)*

Onze werkgroep kan nog wat versterking gebruiken.

Wie zich geroepen zou voelen om zich actief mee in te zetten voor de jongensgemeenschap van Kishor Nagar, kan hiervoor contact opnemen met een lid van de werkgroep of zijn/haar bereidheid kenbaar maken via onze website WWW.KISHORNAGAR.BE

We kunnen geld sparen door onze blaadjes per e-mail te verzenden... Sponsors die onze berichten zo willen ontvangen, vragen wij hun e-mailadres door te geven via beckerswim@hotmail.com

1 jongen in het grote gezin van Kishor Nagar een gans jaar onderdak, kleding, eten, respect, vriendschap, liefde en een menselijke en intellectuele vorming geven... kost ongeveer 225 €.

DE JONGENS HEBBEN UW HULP ECHT... BROOD-NODIG

Wie een bedrag zou kunnen en willen missen om daarmee een Indiase jongen verder te helpen, kan dit doen door deze som te storten op:
België: HUBEJE vzw, Koninginnelaan 141, 1030 Brussel (tel. 02/20.50.160)
postrekening: BE68 0000 9388 0034, bankrekening: BE43 4352 0990 0101
Nederland: Sint-Claversbond, Amaliastraat 13, 2514 JC Den Haag
ING-rek. NL85INGB0000828228 & ABN-rek. NL46ABNA0518991830
Steeds met de vermelding: 'jongensstad, Ranchi'
Giften vanaf 40,00 € zijn fiscaal aftrekbaar

Colofon :

Samenstelling & foto's: G. en S. Sweron-Haveneers

Medewerkers: H. Verborgh, W. Beckers, H. & P. Van Haellewijn-Van Bortel, P. Vogelaere, A. Brys sj (India desk), L. Francken sj, E. Van Haellewijn, D. Van Hoydonck, J. & J. Willems-Alva

Verantwoordelijke uitgever: Hanne Verborgh, Edegem - hanne.verborgh@hotmail.com